

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

**Dagen då jag lämnaðe mitt hem för
staden / Den dagen jeg dro hjemmefra
for å dra til byen**

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrert av: Brian Wambi

Oversatt av: Lena Normén-Younger (sv), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

**Dagen då jag lämnaðe mitt hem för
staden**

**Den dagen jeg dro hjemmefra for å
dra til byen**

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

🔗 Brian Wambi

📧 Lena Normén-Younger

😊 svensk / bokmål

|| nivå 3

På den lille busstasjonen i min hemby var det fullt av mennesker og overbelastete bussar. På marken fanns det ònnu fleire saker som skulle lastas på. Anstøllda skrek namnen på støllena som bussarna skulle gå til.

...

Den lille busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av busser. På bakken var det fleire ting som skulle lastes. Medhjelpere ropte namnene på stedene dit bussene gikk.

”Storstan! Storstan! Vi åker västerut!” hörde jag en biljettförsäljare ropa. Det var den bussen som jag behövde åka med.

...

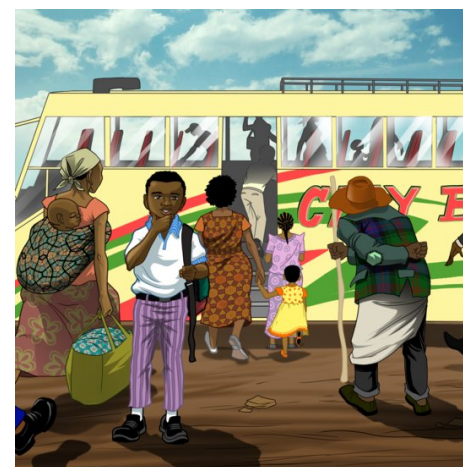
«Byeni Byeni Vestoveri!» hørte jeg en medhjælper rope. Det var bussen jeg måtte ta.

Bussen til storstan var næstan full men fler människor trängde sig på. Vissa packade undan sitt bagage under bussen. Andra lade det på hyllorna på insidan.

...

Bussen til byen var nesten full, men flere folk dyttet for å komme om bord. Noen plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la den på hyllene inne i bussen.

Returbussen börjades snabbt att fyllas på. Snart skulle den åka tillbaka österut. Det viktigaste för mig nu var att leta upp min farbrors hus.

...

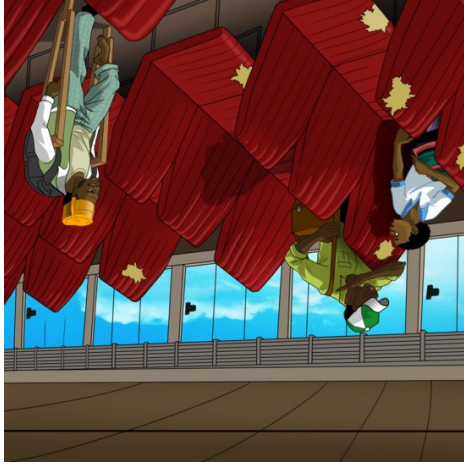
Bussen som skulle tilbake, ble fylt opp fort. Det viktigste for meg nå var å begynne å lete etter huset til onkelen min.

Nya passagerare höll hårt i sina biljetter när de letade efter någonstans att sitta på den proppfulla bussen. Kvinnor med småbarn lade dem tillräta för att göra det bekvämt för dem på den långa resan.

...

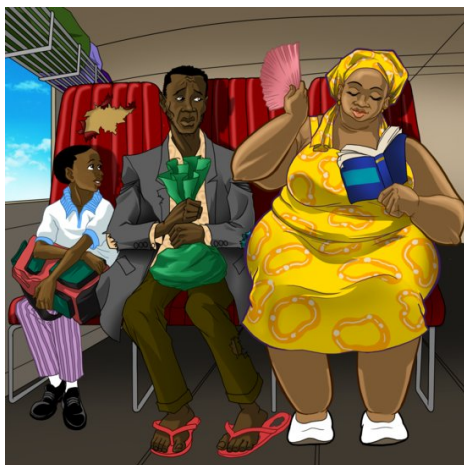
Nya passagerer klamret seg till billettene sine mens de så etter et sted å sitte siden det var trangt om plassen. Kvinner med unge barn la til rette for dem så de skulle få det behagelig under den lange reisen.

Nio timmar senare vaknade jag upp till ett högt bankande och att man ropade ut bussen för passagerare som skulle tillbaka till min hemby. Jag tog min lilla väska och hoppade av bussen.

...

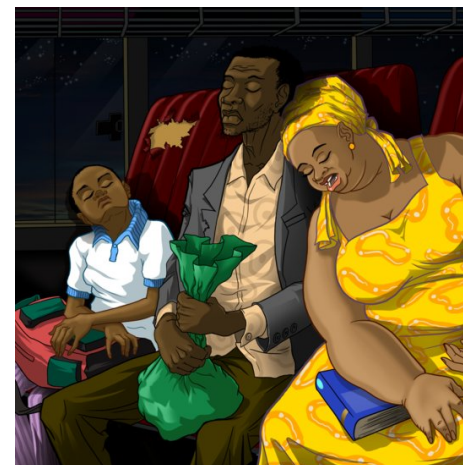
Ni timer senere våknet jeg av høylytt banking og roping etter passasjerer som skulle tilbake til landsbyen min. Jeg grep fatt i den lille veska mi og hoppet ut av bussen.

Jag tryckte mig ner bredvid ett fönster. Personen som satt bredvid mig höll hårt i en grön plastpåse. Han hade sandaler och en sliten kappa på sig och såg nervös ut.

...

Jeg presset meg inn ved siden av et vindu. Personen som satt ved siden av meg, holdt hardt om en grønn plastpose. Han hadde på seg gamle sandaler, en utslitt frakk, og han så nervøs ut.

På vägen lärde jag mig namnet på den plats i storstaden där min farbror bodde utantill. Jag mumlade det fortfarande när jag somnade.

...

På veien lærte jeg meg utenat navnet på stedet i den store byen der onkelen min bodde. Jeg mumlet fortsatt da jeg falt i søvn.

Men tankene mine vandret hjem. Kommer moren min til å bli trygg? Kommer kaninene mine til å innbringe noen penger? Kommer broren min til å huske å vanne de nytsprungne trærne mine?

...

Men mina tankar gick tillbaka till mitt hem. Skulle min mamma vara i säkerhet? Skulle mina kaniner kunna säljas för pengar? Kommer min bror att komma ihåg att vattna mina trädplantor?

Jeg så ut av bussen og innså at jeg var i ferd med å forlate landsbyen min, stedet hvor jeg hadde vokst opp. Jeg skulle dra til den store byen.

...

Jag tittade ut genom bussfönstret och insåg att jag var i färd med att lämna min hemby, platsen där jag hade växt upp. Jag var på väg till den stora staden.

Lastandet var færdigt och alla passagerare satt ner. Gatuförsäljare tryckte sig fortfarande in på bussen för att sälja sina varor till passagerarna. Alla ropade namnet på det som fanns att köpa. Orden lät lustiga för mig.

...

Lastingen av bagasjen var ferdig, og alle passasjerene hadde satt seg. Gateselgere presset seg fortsatt inn i bussen for å selge varene sine til passasjerene. Alle ropte navnene på det de hadde til salgs. Jeg syntes ordene hørtet merkelige ut.

Medan resan fortskred blev det mycket hett på bussen. Jag slöt ögonen och hoppades kunna sova.

...

Etter hvert som reisen fortsatte, ble det veldig varmt i bussen. Jeg lukket øynene og håpet å få sove.

När bussen lämnade busstationen stirrade jag ut genom fönstret. Jag undrade om jag någonsin skulle komma tillbaka till min hemby igen.

...

Idet bussen forlot busstationen, stirret jag ut av vinduet. Jag lurte på om jag noensinne skulle komme tilbake til landsbyen min igjen.

Några passagerare köpte drycker, andra köpte små snacks och började att tugga. De som inte hade några pengar, som jag, tittade bara på.

...

Noen få passasjerer kjøpte noe å drikke, andre kjøpte små snacks som de begynte å tygge på. De som ikke hadde noen penger, som jeg, bare så på.

Dessa aktiviteter avbröts av att bussen tutade, en signal som visade att vi var färdiga för att åka. En anställd skrek att gatuförsäljarna var tvungna att stiga av.

...

Disse aktivitetene ble avbrutt av tutingen til bussen, et tegn på at vi var klare til å dra. En medhjelper ropte at gateselgerne måtte komme seg ut.

Gatuförsäljarna knuffade på varandra för att komma ut från bussen. Vissa gav tillbaka växel till passagerarna. Andra gjorde sista-minuten-försök att sälja fler saker.

...

Gateselgere dyttet hverandre for å komme seg ut av bussen. Noen ga tilbake vekslepenger til de reisende. Andre forsøkte i siste liten å selge noen flere varer.